

Sygn. akt III KO 50/19

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **W. R.**
po rozpoznaniu na posiedzeniu,
w Izbie Karnej, w dniu 25 czerwca 2019 r.
wniosku skazanego o wznowienie postępowania
w sprawie Sądu Okręgowego w G., sygn. akt IV K [...],
zakończonej prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 30 września 2009 r., sygn. akt II AKa [...],
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:
odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.

UZASADNIENIE

W. R. nadesłał do Sądu Najwyższego pismo z dnia 3 kwietnia 2019 r., które zgodnie z jego stanowiskiem wyrażonym w korespondencji z dnia 26 kwietnia 2019 r. uznano za wniosek o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w G., sygn. akt IV K [...], zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 września 2009 r., sygn. akt II AKa [...]. W jego uzasadnieniu wskazał w sposób ogólny na korupcję w Prokuraturze Rejonowej w T. oraz w Policji, a także na osobę sędziego Sądu Apelacyjnego w [...], który – w przekonaniu skazanego – nie powinien orzekać w innej jego sprawie, dotyczącej wydania wyroku łącznego.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Inicjatywa skazanego W. R. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k., postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem wznawia się, jeżeli w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia. Jak wskazuje się w orzecznictwie, czyn o którym mowa w tym przepisie musi być ustalony, na co jednoznacznie wskazuje się w art. 541 § 1 k.p.k. Procesowym wyrazem owego ustalenia jest wydanie prawomocnego wyroku skazującego albo orzeczenia stwierdzającego niemożność wydania wyroku skazującego z powodu przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt 3 - 11 lub w art. 22 k.p.k. (zob. *postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2018 r., V KO 83/17, LEX nr 2425910*). Z tego względu samo tylko wyrażenie poglądu o korupcji w organach szeroko rozumianego wymiaru sprawiedliwości z oczywistych względów 1) nie wpisuje się w ową podstawę wznowieniową.

Odnosząc się do drugiej okoliczności wskazanej przez wnioskodawcę należy zauważyć, że nie odnosi się ona do sprawy, której dotyczy wniosek o wznowienie. Dlatego jedynie na marginesie można zaznaczyć, że nie stanowi naruszenia przepisów postępowania, a zatem tym bardziej nie może stanowić podstawy wznowieniowej, sytuacja, kiedy to sędzia, który wydał wyrok w sprawie skazanego orzekał następnie w składzie sądu w postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego, dotyczącego sprawy wcześniej przez tego sędziego rozpoznawanej. Postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego oraz postępowanie w sprawie przestępstwa objętego następnie wyrokiem łącznym są odrębnymi postępowaniami i fakt, że orzekał w składzie ten sam sędzia nie stanowi naruszenia art. 40 § 1 pkt 7 k.p.k. (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2008 r., II KO 87/07, LEX nr 357453*).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.